

06. August 2013

EM 2013/124

Jeg fremsætter hermed følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Inatsisartuts forretningsorden:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut at ændre Hjemmestyrebekendtgørelse nr. 23 af 2002-08-29 om geografisk adgang til rejefiskeri på Grønlands fiskeriterritorium, således at fiskefartøjer med tilladelse til egenproduktion, ikke gives adgang til fiskeri indenfor en grænse på 3 nautiske mil fra basislinien.

(Medlem af Inatsisartut, Siverth K. Heilmann Atassut)

Begrundelse

Det er min formodning, at større fiskefartøjer, der bedriver fiskeri tæt ved vores kyst kan have en negativ indflydelse på bundforhold og opvækst områder for fiskeyngel. Dette skyldes blandt andet af en del af disse fartøjer er ganske store og benytter dobbeltrawl til deres fiskeri. Jeg anser at store og kraftige fangstredskaber, der benyttes i kystområder kan have en raserende virkning på faunaen og dermed kan medvirke til livsbetingelserne for fiskeyngel og andet dyreliv forringes.

Det kystnære rejefiskeri er til gavn for byerne der behandler disse samt er grundlæggende i velfærdet for fiskerne er det alle og enhver borgers pligt til at forsvare og skal sikre at der ikke sker en forringelse af situationen, dette kan opnås på forskellige måder, men hvad er det bedste?

Man kan blandt andet tænke på at bruge disse til at vurdere situationen; at alle trawlere der er mere end 30 meter ikke må fiske fra basislinien og ud mod 3 sømil fra kysten, for eksempel fra str. 67 gr. 30 min til str. 71 gr. 00, da man på disse områder det sidste stykke tid er fisket mange rejer og er mærkbart ændrende og da der sker hellefiske fiskeri der.

Hvis de store trawlere bliver, som på nuværende tidspunkt, ved med at fiske eller hvis der bliver åbnet op for dem alle vil konsekvensen være at alle de kystnære fiskere vil blive ramt af skaden på rejebestanden. Samt vil fiskeindustrierne på land, butikkerne, smedene, oliesælgerne og mange andre blive ramt. De store trawlere producerer deres fangst selv og medfører ikke mange arbejdspladser på land og dette vil i sig selv medføre forringede grundlæggende levevilkår og vi kan bare gisne om de andre konsekvenser der kan være.

Der bør med tiden stilles krav til de fartøjer der er mindre end 30 meter og fisker i det kystnære og måske også de havgående fiskefartøjer, om at benytte garn der er glidende og ikke når havbunden, for at mindske skaderne på havbunden og dybhavsfiskene.

Eller også kan man forbyde brug af glidende trawl der når til havbunden i Diskobugten området. På denne måde garanterer man at der vil ske forbedringer på reje og fiskebestanden, da man kan fore-

stille sig at rejerne og fiskene vil forlade områderne, såfremt der bliver ved med at komme skader på stederne.

Der er altid teknisk og materiel udvikling, nogle af trawlerne bruger jo glidende trawl der kommer kun ned til omkring 5-20 meter fra havbunden, på denne måde vil man ikke skade havbunden samt vil der være mindre CO2 udslip.

Om sommeren, i juni eller juli måned, når rejeskallerne bliver blødere, kan man stoppe fiskeri af rejerne, da det ikke er en god benyttelse af de levende ressourcer, når man fisker rejer med bløde skaller, da disse bliver vraget af fiskeindustrierne selvom de vil blive medregnet som indhandlet selvom kvoterne allerede er så begrænsede.

Dette vil medføre mere udbytte i de rejer man fanger samt mindske udnyttelse af de levende ressourcer og vil også blandt andet medføre at industrierne ikke kommer til at mangle personale i feriemånederne, da de ofte mangler personale i ferieperioden.

Som afslutning vil jeg tilføje at fiskernes muligheder bliver mere og mere begrænsede, selvom der er masser af fisk i vores havområder, da pattedyrene og primært pukkelhvalerne og andre spiser meget af fiskene gør de bestandene mindre, og de vil de blive ved med, så længe der ikke reduceres i antallet af dem og det hjælper overhovedet ikke landskassen, så længe der ikke reduceres i disses bestande.

Forslagets administrative og økonomiske konsekvenser for Selvstyret

Udgifterne til en ændring af ovennævnte bekendtgørelse anslås som værende ganske begrænsende, det vurderes at udgifterne forbundet hermed kan holdes inden for administrationens økonomiske ramme.

Forslagets økonomiske konsekvenser for det private erhvervsliv

Det kan ikke udelukkes at forslaget vil have en økonomisk effekt for de rederier, der bedriver fiskeri tæt på kystlinjen, med større fiskerifartøjer.

Imidlertid bør det indgå i betragtningen at denne fiskeriaktivitet kan have negative sideeffekter for opvækstområder for fiskeyngel. Hvilket i det lange løb kan medvirke til at det biologiske og økonomiske grundlag for andre fiskerier forringelse.

Hvorved det grønlandske samfund som helhed bliver ringere stillet. Det er ligeledes min formodning, at det vil forbedre økonomien i det kystnære fiskeri såfremt disse fiskeriområder alene reserveres til fiskefartøjer, fra den kystnære flådekomponent grundet en mindre intensiv og belastende fiskeriaktivitet.

Forslagets økonomiske konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ud fra en helheds betragtning at være til fordel for det grønlandske samfund, eftersom at den biosfære, der er i de kystnære områder beskyttes bedre med dette forslag, hvilket efter min overbevisning vil være med til at tilsikre, at vores fiskeri har et godt biologisk grundlag at eksistere på.

Det er ligeledes min anskuelse at mit forslag vil medføre en umiddelbar økonomisk fordel for det kystnære fiskeri og beskæftigelsen, ved at de får en eksklusiv adgang til disse områder. Dette også set i sammenhæng med at disse fartøjer ikke har muligheder for at producere ombord, men må indhandle deres fangst.